

مطالبه خانواده‌های معظم شهدا، جانبازان و ایثارگران مشهدی از نمایندگان آینده مجلس

حافظ انقلاب در سنگر قانون باشید

عکس: نبیوسا شرافه‌آراز

روزنامه نگار
زهرا شریفی

گزارش
روز

نماینده مجلس به عنوان قانون گذار و ناظر بر اجرای قوانین، لازم است به همه اقشار جامعه توجه متناسب داشته باشد؛ از جمله خانواده‌های شهدا، جانبازان و آزادگان که در راه حفظ وطن و انقلاب از بالاترین سرمایه یعنی جان و سلامت خود گذشته اند و ضمن اینکه حق بزرگی بر گردن آحاد ملت دارند، نیازها و رسیدگی های خاص خود را هم می طلبند؛ از این رو در آستانه انتخابات دوازدهمین دوره مجلس شورای اسلامی، سراغ تعدادی از خانواده‌های ایثارگر مشهد رفته ایم و دغدغه‌ها و انتظاراتشان از نامزدهای مجلس را جویا شده ایم که در ادامه می خوانید.

ارتقادر تقنین واجرا

علی اکبر عرفانی، آزاده و جانباز ۲۵ درصد که مدیریت مؤسسه فرهنگی پیام آزادگان خراسان رضوی را برعهده دارد، معتقد است نامزدهای مجلس باید در هر دو حوزه تقنین و نظارت خوب و دقیق کارکنند، «در حوزه تقنین، برای ایثارگران تقریباً خوب کار شده است، از قانون جامع ایثارگران که اوایل دهه ۹۰ تصویب شد تا برنامه‌های توسعه، هر چند در همین زمینه چارچوب ها و چگونگی رسیدگی به ایثارگران هم می توان از تجارب دنیا استفاده کرد؛ برای مثال در آمریکا، هم در دولت یک وزارتخانه مخصوص کهنه سربازان وجود دارد و هم در مجلس سنا و مجلس عوام، دو کمیسیون جداگانه کهنه سربازها که فراتر از خود سرباز، به نوه ها و نسلش رسیدگی می کنند، در حالی که ما فقط یک بنیاد تحت نظر رئیس جمهور

خارج از آن نمی خواهند، اما متأسفانه همان هم اجرا نمی شود و این در شأن نظام نیست.» او خاطر نشان می کند: «مجلس تاکنون در حوزه نظارت و مطالبه، عملکرد ضعیفی داشته است، به گونه ای که قوانین مربوط به ایثارگران در برنامه ششم توسعه فقط ۲۶ درصد محقق شده است و نگرانیم برنامه هفتم نیز به همین منوال پیش رود. در زمینه پاسخگویی و در دسترس بودن نیز تقریباً هر نماینده ای به سلیقه خود عمل می کند، برخی کلاً پاسخگوی تماس های مردمی نیستند و تنها مطالبات ملی را وظیفه خود می دانند، برخی با تکرار پیگیری بالاخره جواب می دهند، ولی کار را به نتیجه نمی رسانند، برخی دیگر فقط ارجاع دهنده اند و عده کمی هم درمیدان هستند و از نزدیک حرف و درد مردم را می شنوند. طی هفت سالی که مسئولیت مؤسسه پیام آزادگان را دارم، فقط دو نماینده، آن هم با دعوت خودمان، در جمع ایثارگران حاضر شده اند.» از دیدگاه این آزاده و جانباز، یک مسئله کلی اما مهم نیز درباره نماینده ها وجود دارد، اینکه به علت دیرپا زده بودن یاهراس از واکنش مردم و کاهش محبوبیت و رای نیابردن در دوره بعد، در هر دو حوزه تقنین و نظارت، به برخی موضوعات بسیار مهم مانند فضای مجازی، آمایش سرزمین، منابع انرژی (مصرف بی رویه آب و گاز و برق)، بازنشستگی، آلودگی هوا، حمل و نقل و استخدام بی رویه و افزایش حقوق بگیران دولت (که ۸۰ درصد بودجه کشور را به خود اختصاص می دهند، اما خروجی لازم را ندارند)، در واقع دولت می دهند، اما خورجی لازم را ندارند، در واقع دولت به حضور افراد بیول می دهد، نه کارشان) ورود جدی نمی کنند و با مردم تعارف دارند و صریح نیستند، در حالی که باید واضح به مردم بگویند اینکه ممکن است جایگاهشان به مخاطره بیفتد، برای مصلحت بلند مدت مردم به این مسائل رسیدگی می کنند.

نمایندگان اهل عمل باشند

عملکرد، مردم را هم دل زده و ناامید می کند. ما خانواده شهدا به عنوان اولین نفرات در انتخابات شرکت می کنیم و از مردم عزیز هم می خواهیم حتماً رای بدهند. تغییرات و اصلاح مشکلات بارای آگاهانه و انتخاب

ناراضی از بی مهری

خدیجه بختی، مادری که دو فرزندش را در راه دفاع از حرم حضرت زینب (س) تقدیم کرده است نیز می گوید: «بعد از چهلم پسرها، همسرم از شدت فشار عصبی سکنه کرد و زمین گیر شد. حالا هشت سال و نیم است که روی تخت خوابیده است و اصلانی تواند حرکت کند. اما فقط یک بار از بنیاد شهید به دیدنش آمدند. پرسیدم: به نظر شما حاج آقا جانباز است یا خیر؟ گفتند: بله، هست، اما هیچ کاری و فکری نکردند، حتی برای مراجعه به پزشک تحت پوشش بیمه هم از این منطقه به آن منطقه پاسکاری می کنند. هزینه پرستار را هم که هفته ای یکی دو بار می آید، خودمان می دهیم، مسئولان فقط هر ازگاهی می آیند برای خودشان عکس و فیلم می گیرند و می روند رزومه پر می کنند، دیگر امید و انتظاری نداریم.»

شفافیت آرا چه شد؟

عباس هریری، پدر شهید مدافع حرم حسین هریری که مدام پیگیر اخبار مجلس است، از بدقولی شان گلّه می کند: «نمایندگان به قولی که چهار سال پیش دادند، یعنی شفافیت آرا، عمل نکرده اند، اینکه این قدر رای ممتنع می دهند، چه معنا دارد؟ انگار فقط می خواهند در قدرت باشند و فکر کار و اثربخشی نیستند. اگر شفافیت آرا محقق شود، هر نماینده به واسطه رای هایی که در مجلس داشته است، شناخته می شود و دیگر نمی تواند طاهر سازی کند. کسی که موقع انتخابات، خود را خادم مردم معرفی می کند، نباید آقا یا لاسر شود و ساده زستی را فراموش و امکانات بیت المال را برای خود استفاده کند. همچنین حقوق بالا در این حد و ریخت و پاش ها ضرورتی ندارد. این ها موجب دلگیری خانواده شهداست، اگر ما مردم به نامزدهای مستقل از احزاب رای دهیم، کمتر امکان ایجاد لابی در مجلس وجود دارد.» او به مردم هم تأکید می کند: «چنانکه امام خمینی^(ع) فرمودند، مجلس در رأس امور است، بنابراین اینکه دشمن مدام تبلیغ می کند پای صندوق ها نروید، به منظور تضعیف کشور است. ایران اسلامی بعد از انقلاب، پیشرفت های بسیاری داشته است، از مردم می خواهم در کنار مشکلات اقتصادی، این ها را هم ببینند و دست کم نگیرند. درست است که جنگ نظامی تمام شده است، اما جنگ اقتصادی هنوز ادامه دارد؛ بماند که وضع اقتصاد هم آن طور که جلوه می دهند، بد نیست و رفاه نسبی وجود دارد، اما خرج و برج (هزینه های اضافی) و چشم و هم چشمی ها سبب شده است خود را در فشار احساس کنیم. کشورهای دیگر این قدر درگیر زرق و برق زندگی نیستند و از ما ایرانی ها تعجب می کنند. بد اینم کسی دلش برای ما نمی سوزد، خودمان باید کشورمان را بسازیم و مشکلات را رفع کنیم.»

لزوم قانون گذاری خوب

جواد زاده احمد، از جانبازان ۷۰ درصد شهرمان، هم ضمن اشاره به نمونه هایی، از بهره مند نشدن ایثارگران از حقوق قانونی شان یا نقض قوانین گلّه منداست: «جانباز از بطن مردم و سپر بلای آنان است و توقع خاصی ندارد جز اینکه نماینده مجلس هر جا که هست، قانون گذار خوبی باشد و در تصویب طرح ها و لوایح، دقت و دغدغه داشته باشد. امروز خط مقدم نبرد با دشمن، دفاع از مردم و رسیدگی به مطالبات بحق آن هاست و این مهم در قالب قانون قابل پیگیری است؛ تصویب و نظارت بر حسن اجرای قوانین، به گونه ای که نیاز نباشد مردم برای انجام کارشان دنبال پارتی باشند. قانون باید از همه، از جمله ایثارگران، پشتیبانی کند، اما در واقع این طور نیست؛ به خود جانباز و ایثارگر هم اهمیت داده نمی شود، چه رسد به خانواده اش؛ به عنوان مثال مطابق قانون نظام وظیفه، جانبازان قطع نخاع که فرزند دکور ندارند، دامادشان از خدمت معاف می شود، در حالی که درست این است که همه جانبازان ۷۰ درصد را شامل شود؛ زیرا جانبازی ۷۰ درصدی که دست و پا ندارد یا نابیناست هم به تنهایی قادر به انجام امور خود نیست. همچنین فرزند شهیدی را می شناسم که کارمند علوم پزشکی و با چهار فرزند، سرپرست خانواده است، اما نه تنها برای انتقالش از بخش جراحی به بخشی با کار سبک تر که بتواند به فرزندانش برسد، سال هاست معطل مانده است، بلکه بابت فرزند شهید بودن هم مورد سرزنش قرار می گیرد. فرزند جانبازی هم خودش در بیرجند و خانمش بایک بچه و جنین چند ماهه در گلپهاری شاغل است. اما نه خانم را به بیرجند انتقال می دهند و نه آقا را به گلپهاری و نتیجه این شد که فرزندشان در رفت و آمدها سقط شد. چرا؟ چون قانون تحکیم خانواده که ربطی هم به فرزند شهید و جانباز بودن ندارد، درست اجرا نمی شود یا کاری که باید آتش به اختیار انجام شود، نمی شود، البته گاهی مدیران ارشد خوب عمل می کنند و فکشان درست است، ولی مدیران میانی کار را خراب می کنند.»

مرور قانون وتاریخ انقلاب

از دیدگاه طیبیه ژنایی، خواهر شهید محمدعلی ژنایی و استاد حوزه علمیه، نیز نامزدهای مجلس باید با چشم انداز تمدن اسلامی هماهنگ باشند تا مؤثر واقع شوند. اولین انتظار ما از نامزدهای مجلس به عنوان یکی از سه رکن مهم انقلاب اسلامی، تخصص و تقواست؛ بعد صداقت به معنای یکی بودن قول و عمل. کارآمدی، توان و تجربه مدیریتی، قدرت تشخیص، نظارت و مطالبه از مسئولان، فساد ستیزی در زمینه های فرهنگی، اقتصادی، سیاسی و... آزادی و پرهیز از کانون های قدرت و ثروت و دنیا گرایی و جاه طلبی، اعتقاد عملی به عدالت و شایسته سالاری و شفافیت، عملکرد عاقلانه و به دور از شیطنت ها و سیاست بازی، خدمت به مردم و تحول آفرینی، نماینده مجلس باید شجاعت و جسارت داشته و تنها ملاحظه اش، دین و مردم باشد، اهل زد و بند سیاسی و جناح بازی نباشد و به بهانه تبلیغات، وام دار کسی نشود. از نام شهدا و رهبر معظم انقلاب هم بیپرده مایه نگذار، همچنین به امور استان و حوزه انتخابیه خود در همه ابعاد شهری، اداری، صنعت، دانشگاه، طب و... آگاه باشد تا بتواند خلأها را پر کند، نه اینکه در مجلس بنشیند تا مردم به او گزارش دهند و اگر نمی تواند این طور باشد، کنار بنشیند.»

او از نامزدها و نمایندگان مجلس می خواهد حتما چند مرتبه قانون اساسی و تاریخ انقلاب را بخوانند و درس بگیرند: «پارسل به اتفاق گروهی از خواهران شهدا به دیدار استاندار رقتیم و گفتیم همان طور که برای کرونا شیوه نامه گذاشتید، مطابق قانون اسلام و کشور، برای کشف حجاب هم شیوه نامه ای قرار دهید. گفتند ما خودمان جلسات و تدابیری داریم، اما با گذشت یک سال هنوز اقدامی صورت نگرفته است. در همین باره از یکی از نمایندگان اسبق مشهد هم خواستیم برای ادارات دولتی شیوه نامه ای وضع کنند تا پوشش کارمندان سامان دهی شود و مسئولیت بقیه مردم هم با ما، اما باز هم روی خوش ندیدیم. با وجود این، همچنان خانواده شهدا را بسیج می کنیم، اما نه برای تخصص و نظاهرات، بلکه برای مشارکت حداکثری و مطالبه آگاهانه، هر چند ارتباط گیری با نمایندگان راحت نیست، در حالی که ائمه اطهار^(ع) و بزرگان دین ما طبیب دوار بودند، خود دنبال درد مردم می گشتند و رسیدگی می کردند.»

گله مند از بی توجهی

«نامزدها و نمایندگان آتی مجلس در خط ولایت حرکت کنند، فرهنگ شهدا راننده نگه دارند و خود را به کرسی و مقام و مادیات نیازند. این طور نباشد که در آستانه انتخابات، مدام به دیدار خانواده شهدا و ایثارگران بروند و در دسترس باشند، اما بعد که وارد مجلس شدند، حتی تلفنی هم جویای حالشان نباشند، چه برسد به حل مشکلاتشان. خانواده شهدا از امور روحی و اجتماعی گرفته تا مسائل مادی، گرفتاری های زیادی دارند و گلّه مندند که چرا نمایندگان مجلس رسیدگی نمی کنند، البته خود ما چند سال پیش که توشش را داشتیم، پیش از انتخابات، نامزدها را به منزل دعوت می کردم تا مردم از نزدیک با آن ها آشنا شوند و انتخاب اصلاح داشته باشند.» این هم صحبت معصومه ذبیحی، همسر شهید موسوی قوچانی و مادر جانباز، با نامزدهای ورود به بهارستان در انتخابات پیش روست.

شهر

شماره ۴
۱۳۴۵
شماره ۱۳۴۵

۱۳

↓

شهر